

ἐν 226, σ. 324–326.

«... θέλομεν δὲ νὰ ἐκριζωθῇ ἡ ἀδικία καὶ ἐσεῖς, προεστῶτες καὶ ἐπίτροποι ἐκάστης νήσου, προσέχετε καλῶς νὰ μὴν τολμᾷ τινὰς νὰ διαστρέψῃ τὸ δίκαιον καὶ νὰ τεχνεύεται τὸ ἐπιζήμιον τῶν πτωχῶν... Εἰς τὸν καιρὸν μας οἱ ἄδικοι καὶ ταραχοποιοὶ δὲν ἔχουν νὰ εὐρίσκουν συγχώρησιν εἰς τὰ ἀτοπήματά των, ... οὔτε ἀνεχόμεθα ὅσοι χρεωστοῦν εἰς τὰ Κοινά, νὰ κατακρατοῦν τὰ ἄσπρα τῆς Κοινότητος τοῦ κάθε νησιού... Ἐπειδὴ ἔγεινεν ἡ ἀγάπη καὶ οἱ ρῶσοι δὲν ἤμποροῦν νὰ κάμουν τὴν παραμικρὰν ἐνόχλησιν, ἂν λέγουν πῶς εἶναι ρῶσοι καὶ λεηλατοῦν... νὰ μὴ δίδετε ἀκρόασιν εἰς τοὺς λόγους των, οἱ τοιοῦτοι εἶναι παρδίτοι καὶ κλέπται ἀπροστάτευτοι καὶ ἄφοβα νὰ τους κτυπᾶτε, νὰ τους σκοτώνετε...».

497

1792. Κῶδιξ, τῆς 27 Δεκ., «διὰ τὴν... διόρθωσιν τῶν προικίων», τοῦ
μ. Παραμυθίας,
ἐν 271, σ. 308–309.

«Καταστρώνεται ὁ παρὼν κώντικας τῆς καθ' ἡμᾶς ἐπισκοπῆς Παραμυθίας, διὰ τὴν καλὴν κατάστασιν τῶν συνοικεσίων καὶ διόρθωσιν τῶν προικίων... ἡ πρώτη σκάλα νὰ παίρῃ ἀπὸ μετρητὰ χιλιάδες τζουρούκιες δέκα καὶ ὅχι παραπάνου καὶ οἱ ἐπίλοιποι παρακάτου, κατὰ τὸν ἄνθρωπον... Εἰ δὲ ὅποιος φανεί ἐναντίος... θέλει λάβει τὰς ἀρὰς καὶ ἀφορισμοὺς τῆς Ἐκκλησίας καὶ προκοπὴν νὰ μὴν ποῦν νὰ πλερώνουν καὶ στὸ βαλῇ τοῦ τόπου γρόσια πεντακόσια».

497α

1792. Χάτι χουμαγιούν, ἀπαγορεύον τὴν διορισμὸν ραγιαδῶν ὡς προξένων
καὶ ὑποπροξένων ξένων δυνάμεων,
ἐν 25, Α', σ. 17–20.

498

1793. Μπουγιουρουλτὶ Χουσεῖν πασᾶ, καπουδὰν πασᾶ, πρὸς τοὺς Προε-
στῶτας, ἐπιτρόπους καὶ ὅλον τὸν κοινὸν ραγιαῖν τῆς Ὑδρας,
ἐν 25, τ. 1, σ. 47–48.

«... εἶναι ἔκπαλαι συνήθεια τοῦ τόπου σας, καθὼς ὅταν γίνεται διάφορον εἰς τὸ ταξίδι ἐνὸς καϊκίου, νὰ λαμβάνουσι οἱ ταῖφάδες καὶ συντρόφοι τὸ μερίδιόν τους, ἔτσι καὶ ὅταν γίνεται ζημία, νὰ πληρώνῃ ὁ κάθε ταῖφᾶς καὶ σύντροφος κατὰ τὴν ἀναλογίαν ὅπου πέρνει, πάλιν ὅτι πίπτει, εἰς τὸ μερτικόν τους, ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ζημίαν νὰ καταβάλλουν τὸ ἀνάλογον τοῦ μερτικοῦ τους... Ἐπειδὴ μερικοί, ἀντιβαίνοντες εἰς τὸ δίκαιον, τολμοῦν ἐναντίον τῆς ἀνέκαθεν τοπικῆς συνηθείας... ὀρίζομεν αποφασιστικῶς, ὡς ἀνέκαθεν περὶ τούτων τοπικῆς συνήθεια, ὡς σύμφωνος οὕσα καὶ τῷ δικαίῳ, νὰ ἐνεργῇται καὶ νὰ ἐξακολουθῇται ἀπαρασαλεύτως...».

499

1793. Ἐξάβιβλος τοῦ Ἀρμενοπούλου, εἰς δ' ἔκδοσιν, μεταφρ'
Σπανοῦ,
ὁμοίαν πρὸς τὴν β' τοῦ 1766. Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 353, 407 καὶ 452.

